

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/44397-911,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/44397-911 7 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu, sp. zn. 60145-14-AB, č. j. 1747394/21/AB, ze dne 29. 12. 2021, jímž bylo rozhodnuto podle § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SSP“), o nepřiznání dávky státní sociální podpory příspěvku na bydlení žalobci ode dne 1. 3. 2014.
2. Žalobce v žalobě namítal, že doložil požadované doklady na celý dům, a nikoli na konkrétní byt, přičemž podle judikatury Nejvyššího správního soudu se bytem rozumí i

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

dům, protože je napadené rozhodnutí dle žalobce nezákonné pro nesprávné posouzení právní otázky.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že úřad práce vyzval dne 5. 11. 2021 žalobce, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok. Konkrétně byl žalobce vyzván k upřesnění, v jakém bytě uplatňuje nárok na dávky, neboť nájemní smlouva, kterou předložil, se týkala rodinného domu o dvou bytových jednotkách. Dále byl žalobce vyzván k doložení nákladů uhrazených za 4. čtvrtletí 2013 v souvislosti s užíváním bytu, na který uplatňuje dávku. Žalobce k výzvě Úřadu práce sdělil, že užívá byt v prvním patře rodinného domu, výši nákladů však doložil za celý dům, protože je nájemcem celého domu. Správní orgán nepovažoval doplnění žádosti za dostatečné, neboť žalobce nedoložil výši nákladů na bydlení za jeden užívaný byt a žádost žalobce o dávku podle § 61 odst. 2 zákona o SSP zamítl. K námitce žalobce, že dle judikatury NSS lze čerpat dávku i na rodinný dům žalovaný uvedl, že bytem se rozumí i rodinný dům v případě, kdy lze dům považovat za jednu bytovou jednotku. V posuzovaném případě jsou však v domě dvě bytové jednotky, přičemž příspěvek na bydlení je vždy vázán ke konkrétnímu bytu a není tedy důvod, proč by měl stát hradit žalobci nájem a náklady spojené s bydlením ve dvou bytech. Nadto druhý byt dle nájemní smlouvy obývaly v předmětné době další osoby, které nebyly společně posuzovanými osobami. Žalovaný dále uvedl, že v souladu s rozsudkem NSS ze dne 3. 10. 2018, č. j. 1 Ads 85/2018-37, považoval za splněnou podmínku zákona, že je žalobce nájemcem bytu na základě nájemní smlouvy na celý dům, nicméně příspěvek se poskytuje na jeden byt, protože je nutné doložit náklady na jeden byt. Žalobce byl v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2021, č. j. 13 Ad 17/2019-36, znovu vyzván k doložení nákladů na bydlení za jeden byt, což žalobce neučinil, protože jsou dány důvody pro zamítnutí dávky z důvodu nesplnění výzvy dle § 61 odst. 2 zákona o SSP.
4. Ze správního spisu soud zjistil následující, pro rozhodnutí ve věci, podstatné skutečnosti:
5. Dne 2. 6. 2014 podal žalobce žádost o příspěvek na bydlení od 28. 2. 2014, ve které uvedl, že je nájemcem bytu na adrese X. V bytě je společně s žalobcem hlášena k trvalému pobytu další osoba.
6. Z nájemní smlouvy na rodinný dům vyplývá, že žalobce uzavřel nájemní smlouvu s pronajímatelem X, předmětem nájmu byl rodinný dům na adrese X. Dům se skládá ze dvou bytových jednotek – 3+1, 5+1. Ve smlouvě bylo dále ujednáno, že byt bude spolu s nájemcem užívat dalších pět konkrétně uvedených osob. Nájemné bylo sjednáno na částku 25 000 Kč měsíčně, výše úhrady za služby spojené s užíváním bytu činila 1 500 Kč.
7. Ze sdělení Městské části Praha 8 vyplývá, že stavba rodinného domu na adrese X obsahuje 2 bytové jednotky.
8. Žádost žalobce byla zamítnuta rozhodnutím Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka pro hlavní město Prahu ze dne 18. 8. 2014, č. j. 1339785/14/AB, z důvodu nedoplnění žádosti k výzvě správního úřadu. K odvolání žalobce Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 3. 12. 2014, č. j. MPSV-UM/23236/14/4S-HMP, odvolání zamítlo a prvostupňové rozhodnutí potvrdilo. Odvolací orgán své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce ani k výzvě správního orgánu neprokázal nájemní vztah k bytu, neboť žalobce doložil pouze nájemní smlouvu k rodinnému domu, přičemž v nájemní smlouvě bylo uvedeno, že spolu s žalobcem bude předmětný rodinný dům užívat dalších pět osob.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

9. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2018, č.j. 2 Ad 6/2015-35 zamítnuta. Soud mimo jiné uvedl, že v dané věci nelze extenzivně interpretovat § 24 odst. 1 zákona o SSP i na nájemce rodinného domu, v němž se nachází bytové jednotky, když takový výklad by byl contra legem.
10. Ke kasační stížnosti žalobce byl uvedený rozsudek Městského soudu v Praze spolu s rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí rozhodnutím 3. 12. 2014, č. j. MPSV-UM/23236/14/4S-HMP zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2018, č. j. 1 Ads 85/2018-37 a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud v rozsudku uvedl, že posouzení nároku na příspěvek na bydlení je vázáno ke konkrétnímu bytu a nákladům na bydlení s bytem spojených, přičemž za byt pro účely příspěvku na bydlení je třeba považovat rodinný dům.
11. Rozhodnutím ze dne 11. 12. 2018, č. j. MPSV-2018/248561-911 Ministerstvo práce a sociálních věcí zrušilo rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka pro hlavní město Prahu ze dne 18. 8. 2014, č. j. 1339785/14/AB, vázáno právním názorem Nejvyššího správního soudu, že pro účely příspěvku na bydlení je třeba považovat za byt i rodinný dům, přičemž orgánem I. stupně uložilo, aby přezkoumal, zda byly splněny ostatní podmínky pro vznik nároku na dávku příspěvek na bydlení ode dne 28. 2. 2014.
12. Vyrozměním účastníka řízení ze dne 31. 1. 2019 byl žalobce vyrozuměn správním orgánem I. stupně, že nemá nárok na dávku, neboť požaduje od 28. 2. 2014, nárok na dávku uplatnil dne 31. 5. 2014, což je v rozporu s § 54 odst. 2 zákona o SSP. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 14. 2. 2019, č. j. 289737/19/AB, žalobci dávku státní sociální podpory nepřiznal.
13. Podáním ze dne 23. 2. 2019 vzal žalobce částečně svůj nárok zpět, a to pokud jde o den 28. 2. 2014.
14. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 23. 4. 2019, č. j. MPSV-2019/78983-911 zamítlo a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdilo. Odvolací orgán se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že žalobce nesplnil zákonné podmínky pro přiznání dávky, jelikož nárok na dávku nebyl uplatněn na byt.
15. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2021, č. j. 13 Ad 17/2019-36, bylo shora uvedené rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. 4. 2019 zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení. Soud vytkl správním orgánům, že nevyzvaly žalobce k tomu, aby prokázal, ve které bytové jednotce v pronajímaném domě skutečně bydlí.
16. Rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. 7. 2021, č. j. MPSV-2021/119822-911 bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14. 2. 2019 zrušeno, přičemž správnímu orgánu bylo uloženo, aby vyzval účastníka řízení dle § 61 odst. 2 zákona o SSP k doložení skutečností nutných pro vyhodnocení nároku na dávku příspěvku na bydlení, aby požadavky formuloval dostatečně přesně, aby na straně účastníka řízení nemohly vzniknout pochybnosti ohledně toho, jaké skutečnosti má osvědčit, aby věc projednal a vydal ve věci rozhodnutí.
17. Výzvou správního orgánu I. stupně ze dne 5. 11. 2021, byl žalobce vyzván k doplnění své žádosti, a to k identifikaci konkrétní bytové jednotky, již je uživatelem dle nájemní smlouvy rodinného bytu (s tím že nárok na dávku je možné uplatnit pouze na 1 byt), doplnil podpis společně posuzované osoby do žádosti, osvědčení výše nákladů na bydlení

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

uhrazených v souvislosti s užíváním předmětného bytu, na který je nárok uplatňován (žalobce uvedl náklady na bydlení uhrazených za užívání rodinného domu, tzn. za užívání 2 bytů v domě). Žalobce byl ve výzvě poučen, že uvedené skutečnosti je třeba doložit do 8 dnů od doručení listiny. Zároveň byl poučen o možných následcích nesplnění výzvy, tedy že může být zastavena výplata dávky, dávka odejmuta nebo nepřiznána. Výzva byla žalobci doručena dne 5. 11. 2021.

18. K výzvě se žalobce vyjádřil dne 16. 11. 2021, doplnil podpis společně posuzované osoby, sdělil, že užívá byt v 1. patře předmětného domu, na nějž žádal příspěvek na bydlení, výši nákladů může osvědčit pouze za celý dům, protože v předmětném období byl nájemcem celého domu. To však dle žalobce nebrání přiznání dávky s odkazem na rozsudek NSS, sp. zn. 1 Ads 85/2018. Žalobce byl vyrozuměn dne 3. 12. 2021 správním orgánem I. stupně, že po shromáždění podkladů pro rozhodnutí nemá nárok na dávku, neboť prokazatelně nesplnil písemnou výzvu správního orgánu ze dne 5. 11. 2021, když neosvědčil náklady na bydlení za rozhodné období uhrazených v souvislosti s užíváním předmětného bytu.
19. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka pro hlavní město Prahu ze dne 29. 12. 2021, č. j. 1747394/21/AB, nebyla žalobci přiznána dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 3. 2014 s odůvodněním, že žalobce neuposlechl výzvu k osvědčení výše nákladů na bydlení uhrazených v souvislosti s užíváním předmětného bytu, na který je nárok na dávku uplatňován, za rozhodné období 4. čtvrtletí 2013, a dále doložit doklad o výši předepsaných nákladů za užívání předmětného bytu. Z nájemní smlouvy předložené žalobcem vyplývá, že byl sjednán nájem rodinného domu, jehož součástí jsou dvě bytové jednotky, přičemž žalobce sdělil, že užívá byt v prvním podlaží rodinného domu, zároveň však doložil náklady za užívání celého domu.
20. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce banketní odvolání, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/44397-911, tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. Žalovaný v rozhodnutí po shrnutí průběhu řízení před správním orgánem uzavřel, že žalobce byl správním orgánem vyzván k doplnění své žádosti, přičemž byl poučen o následcích neuposlechnutí výzvy. Žalobce doplnil potvrzení o úhradě platby za říjen 2013 ve výši 25 000 Kč za nájemné a 1 800 Kč za služby. Dne 18. 11. 2021 zaslal žalobce „Vyjádření k výzvě“, ve kterém uvedl, že užívá byt v prvním patře předmětného domu, na nějž žádal o příspěvek na bydlení, přičemž uvedl, že náklady na bydlení může osvědčit pouze za celý dům, neboť byl v předmětném období nájemcem celého domu, což však nebrání přiznání dávky, neboť podle judikatury Nejvyššího správního soudu je třeba za byt pro účely příspěvku na bydlení považovat i rodinný dům (rozsudek NSS sp. zn. 1 Ads 85/2018). S tímto tvrzením žalovaný nesouhlasil, neboť v rozsudku Nejvyššího správního soudu je dále uvedeno, že posouzení nároku na příspěvek na bydlení je vázáno ke konkrétnímu bytu a nákladům na bydlení s bytem spojeným. Žalovaný uzavřel, že žalobce neobjasnil veškeré skutečnosti, které jsou rozhodné pro zjištění nároku na dávku státní sociální podpory, neboť nedoložil náklady na bydlení na konkrétní byt, přestože byl k doložení těchto skutečností vyzván správním orgánem a poučen o následcích nesplnění výzvy.
21. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili.

22. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
23. Dle § 24 odst. 1 zákona o SSP nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, jestliže *a)* náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu vlastníka, nebo nájemce bytu a společně posuzovaných osob a koeficientu 0,30 a současně *b)* součin rozhodného příjmu a koeficientu 0,30 není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení. Dle odst. 5 citovaného ustanovení se bytem pro účely tohoto zákona rozumí soubor místností nebo samostatná obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou zkolaudovány jako byt.
24. Podle § 25 odst. 1 písm. c) zákona o SSP náklady na bydlení tvoří u bytů uvedených v písmenech a) a b) náklady za plyn, elektřinu a náklady za plnění poskytované s užíváním bytu, kterými se rozumí náklady za dodávku tepla (dálkové vytápění) a centralizované poskytování teplé vody, dodávku vody z vodovodů a vodáren a odvádění odpadních vod, provoz výtahu, osvětlení společných prostor v domě, úklid společných prostor v domě, odvoz odpadních vod a čištění jímek, vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou a odvoz komunálního odpadu, případně náklady za pevná paliva; [...].
25. Podle § 25 odst. 2 zákona o SSP náklady na bydlení musí být pro nárok a výši příspěvku na bydlení rozepsány na jednotlivé položky podle odstavce 1, náklady za plnění poskytované s užíváním bytu se prokazují podrobným rozpisem jednotlivých služeb. Náklady placené zálohově musí být v pravidelném zúčtovacím období zúčtovány. Zúčtovací období je nejvýše dvanáctiměsíční.
26. Dle § 49 odst. 2 zákona o SSP nárok na výplatu dávky vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na dávku a na její výplatu a podáním žádosti o přiznání dávky.
27. Podle § 61 odst. 2 zákona o SSP byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn.
28. Žalobce vytýkal žalovanému nesprávné právní posouzení věci spočívající v tom, že správní orgány v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu neposuzovaly rodinný dům jako byt. Této námitce soud nepřisvědčil, neboť správní orgány vázány závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozsudku ze dne 3. 10. 2018, č. j. 1 Ads 85/2018-37, tedy že bytem může být pro účely příspěvku na bydlení též rodinný dům, přistoupily k posouzení dalších podmínek pro přiznání příspěvku na bydlení, neboť uzavřely, že žalobce splňuje podmínky § 24 zákona o SSP. Nejvyšší správní soud se však ve shora uvedeném rozhodnutí nezabýval situací, kdy se v rodinném domě nachází více bytových jednotek, nýbrž obecně judikoval, že bytem se pro daný příspěvek rozumí i rodinný dům. Rozsudek je tedy nutné vykládat v tom směru, že rodinný dům může být pro účely příspěvku na bydlení považován za byt, a to za situace, kdy rodinný dům fakticky představuje jednu bytovou jednotku. V posuzovaném případě však z nájemní

smlouvy, ze sdělení Městské části Praha 8 jakož i z vyjádření žalobce vyplývá, že v předmětném rodinném domě se nachází dvě bytové jednotky, přičemž žalobce výslovně uvedl, že užívá byt v 1. patře rodinného domu. Za této situace žalovaný uvedenou právní otázku správně posoudil a pro účely přiznání příspěvku na bydlení posuzoval rodinný dům jako byt, resp. že žalobce je nájemcem bytu na základě nájemní smlouvy na celý dům. Žalobce však nesplnil další předpoklady pro přiznání příspěvku na bydlení, přestože byl podrobně vyzván k doložení nákladů na bydlení souvisejících s užíváním bytové jednotky v 1. patře rodinného domu, neboť pouze tato bytová jednotka je pro posouzení žádosti žalobce o příspěvek na bydlení relevantní. Jak správně uvedl žalovaný, příspěvek na bydlení je vázán na konkrétní bytovou jednotku, pročez je nutné doložit náklady související pouze s touto bytovou jednotkou. Vzhledem k tomu, že žalobce výzvě k doložení nákladů souvisejících pouze s touto bytovou jednotkou nevyhověl, byly dány důvody pro nepřiznání dávky z důvodu nesplnění výzvy dle § 61 odst. 2 zákona o SSP.

29. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. února 2024

JUDr. Dana Černá v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.